

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ, ΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΓΑ (Ιούλιος 2007)

Συγγραφέας: ΠΑΥΛΟΣ ΤΣΙΜΑΣ

Τις πυρκαγιές τις έχουμε αποδώσει κατά καιρούς σε καταχθόνιους πράκτορες της τουρκικής ΜΙΤ, τρομοκράτες της 17N, μοχθηρούς ανθρώπους της CIA, αθώες κουκουνάρες ή -συνηθέστερα- σε ένα πολυκέφαλο μυθικό τέρας, τον «ασυνείδητο οικοπεδοφάγο», τον οικιστή-εμπρηστή.

Κανένας έως τώρα δεν είχε σκεφτεί να αποδώσει την ευθύνη στο κόμμα της αντιπολίτευσης. Ωστόσο, έπρεπε να το περιμένουμε πως θα γινόταν και αυτό, αν οι πυρκαγιές παράγουν πολιτικό κόστος, επηρεάζουν τον πολιτικό σχεδιασμό και επιδρούν στο ημερολόγιο των εκλογών. Αν ένας επαγγελματίας πολιτικός έχει αρκετά αποθέματα κυνισμού, ώστε να βλέπει ένα δάσος να καίγεται και το πρώτο που σκέφτεται είναι «ωχ, θα μου χαλάσουν τις δημοσκοπήσεις αυτές οι φλόγες», δεν είμαστε και πολύ μακριά από το να αποδοθεί αυτό που προκαλεί πολιτική ζημιά σε έναν πολιτικό δάκτυλο. Η απόσταση ήταν μικρή και ο Μάκης Γιακουμάτος, ωκύπους πολιτικός.

Όσοι έσπευσαν να τον οικτίρουν ή, πολύ περισσότερο, να ζητήσουν την παραίτησή του, ας το ξανασκεφτούν. Ο επιτήδειος αυτός πολιτευτής, τυπικός εκπρόσωπος ενός διαδεδομένου είδους της πολιτικής πανίδας που ζει στις ερήμους της Β΄ Αθηνών και τρέφεται στις οάσεις των τηλεοπτικών παραθύρων, προσέφερε διπλή υπηρεσία με τη φλογερή του δήλωση πως για την καταστροφή του πράσινου φταίνε οι «πράσινοι».

Κατέδειξε, αφενός, πόσο μικρή είναι η απόσταση που χωρίζει τη συνήθη καφενειακή παραθυρολογία, που αποτελεί το άλας του δημοσίου διαλόγου στη χώρα, από την απόλυτη γελοιοποίηση. Και έθεσε, αφετέρου, έστω και δίνοντας τη λάθος απάντηση, ένα σωστό και αναπόφευκτο ερώτημα. Το ερώτημα, γιατί αυξήθηκε εφέτος τόσο δραματικά ο αριθμός των πυρκαγιών και η έκταση των καταστροφικών αποτελεσμάτων τους και γιατί μειώθηκε αντίστοιχα, και εξίσου δραματικά, η ικανότητα έγκαιρης και αποτελεσματικής αντιμετώπισής τους.

Το ερώτημα αυτό μπορεί να έχει τρεις πιθανές απαντήσεις. Είτε η δυσάρεστη αυτή αλλαγή οφείλεται σε μεγάλη, ξαφνική και απρόβλεπτη επιδείνωση των κλιματικών συνθηκών που καθιστούν ευκολότερη την εκδήλωση μιας πυρκαγιάς και δυσκολότερη την κατάσβεσή της. Είτε οφείλεται σε εξίσου μεγάλη επιδείνωση της ικανότητας της Πολιτείας να οργανώνει, να συντονίζει και να εξοπλίζει εκείνους που έχουν ως έργο τη δασοπυρόσβεση. Είτε, τέλος, οφείλεται σε μια μεγάλη συνωμοσία, σε κάποιο δάκτυλο -πράσινο, κατά προτίμηση ή ό,τι άλλου χρώματος τραβάει του καθενός η ψυχή. Θα μπορούσε να είναι και δάκτυλος των εξωγήινων που επικαλείται συχνά, ως προγόνους μας, κάποιος συνάδελφος εν παραθύροις του κ. Γιακουμάτου.

Αν αφήσουμε κατά μέρος τις τόσο βολικές θεωρίες της συνωμοσίας -με ή δίχως εξωγήινους-, πρέπει να διαλέξουμε μεταξύ των άλλων δύο πιθανών απαντήσεων. Αλλαγή κλιματικών συνθηκών ασφαλώς έχουμε. Μόνο που δεν είναι ούτε ξαφνική ούτε απρόβλεπτη. Έχουμε όλοι εγκαίρως προειδοποιηθεί ότι οι αλλαγές στο κλίμα της Γης, που γίνονται με μάλλον γρήγορους ρυθμούς, θα κάνουν όλο και συχνότερα, όλο και πιο ακραία τα λεγόμενα «ακραία καιρικά φαινόμενα», τις μεγάλες ξηρασίες και τις φοβερές πλημμύρες, τους μεγάλους καύσωνες και τις μεγάλες παγωνιές. Το αναγγελθέν δεν αποτελεί έκπληξη ούτε προσφέρει άλλοθι. Απλώς πρέπει να είμαστε κάθε χρόνο και καλύτερα προετοιμασμένοι.

Γιατί, λοιπόν, εφέτος αποδειχθήκαμε χειρότερα, πολύ χειρότερα παρά ποτέ, προετοιμασμένοι; Γιατί ξεχάστηκαν τα πικρά διδάγματα από την προ δεκαετίας συμφορά της Πεντέλης, που τα προηγούμενα χρόνια είχαν γίνει οδηγός μιας αποτελεσματικότερης δράσης; Και γιατί ο τεχνικός και οργανωτικός εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών πυρόσβεσης που είχε εισαχθεί, υπό το κράτος του φόβου μήπως ο καπνός μιας πυρκαγιάς θαμπώσει την εικόνα των Ολυμπιακών Αγώνων, και που είχε οδηγήσει σε θεαματική αύξηση του βαθμού ετοιμότητας και αποτελεσματικότητας και σε θεαματικότερη μείωση του αριθμού των πυρκαγιών που ξέφευγαν από τον γρήγορο και άμεσο έλεγχο τους καλοκαιρινούς μήνες των ετών 2003 και 2004, αφέθηκε να ξεφτίσει; Γιατί επιστρέψαμε εκεί όπου βρισκόμασταν προ δεκαετίας;

Αυτά είναι τα πραγματικά ερωτήματα που η μεγάλη φετινή αύξηση του αριθμού των καταστροφικών πυρκαγιών θέτει. Και, δυστυχώς, οι πιθανές και εύλογες απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά δεν είναι ευχάριστες για κανέναν -πολύ περισσότερο για εκείνους που κυβερνούν. Οπότε, προτιμότερα τα πράσινα άλογα...

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» στις 21-22 Ιουλίου 2007, σ. 4.